

2.februar 2014

FM2014/160

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 36 fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Med henblik på at unge i vort land kan deltage i en samfundstjeneste, og ikke mindst for at arbejdsløse i bygderne og byerne kan få muligheder for at deltage i en samfundstjeneste, foreslås en debat med henblik på at vi i samarbejde med kommunerne kan gennemføre afdækning af problemstillinger på området.

(Medlem af Inatsisartut Hans Enoksen, Partii Naleraq)

I disse år er der meget stor arbejdsløshed i hele landet, både i Avanersuaq, Nordgrønland, Midtgrønland, Sydgrønland og i Østgrønland, og ærgerlig nok er mange unge arbejdsløse, og selvfølgelig tager vi dette som et alvorlig problem, og vi må gøre en indsats for at løse problemerne.

Det er et anstrengende samfundsproblem at mange af vore medborgere som sagtens kan arbejde, ikke er i beskæftigelse, ikke mindst hvad angår vore unge, også fordi kommunernes muligheder for en økonomisk udvikling holdes i skak af ledigheden, og derfor kan man ikke komme uden om at vi i fælleskab skal løfte i flok.

Bl. a. må vi overveje at etablere en form for samfundstjeneste, og her må både Grønlands Selvstyre og kommunerne i fællesskab samarbejde for at finde løsninger, fordi de mange unge menneskers energi må udnyttes i fællesskabet, fordi vi ved at denne gruppe af samfundsborgere har meget at give til samfundet, derfor må vi etablere nye muligheder for denne gruppe af medborgere.

Vi er alle udmærket bekendt med at ledighed ikke er sundt for mennesket, hele familien bliver påvirket, børnene, de voksne og de ældre bliver alle påvirket af situationen, og situationer som ikke ville være vanskeligheder såfremt man havde været i beskæftigelse begynder at give en problemer, således også at familierne bliver splittede, og derfor må vi i fælleskab bekæmpe disse vanskelige situationer.

Vi må styrke vores initiativer omkring de unge, vi har allerede en god viden omkring arbejdet med de unge, for at få denne gruppe i beskæftigelse, uddannelse, opkvalificering og personlig udvikling, og vi må benytte os af disse gode erfaringer som vi allerede er i besiddelse af omkring arbejdet med de unge mennesker, og ikke nøjes med den kommunale sociale ydelse vi kan tilbyde, hvorfor vi alle må ændre metoder fordi vore erfaringer tilsiger ændrede metoder.

Vi har jo en ledighed i samfundet på flere tusinde medborgere, og ikke alle i denne gruppe kan deltage i en samfundstjeneste, en del af gruppe må have muligheder for personlig udvikling, nogle må begynde på en opkvalificering, ligesom andre må rådgives omkring start på et uddannelsesforløb.

For eksempel har initiativet TIMI ASIMI, - unge i naturen – gennem et forløb fået en del unge til at komme videre i livsforløbet og åbnet op for nye muligheder, og disse erfaringer som er ganske positive må vi udnytte bedre.

Lad os støtte de unges videre udviklingsforløb, vi må benytte os af vore erfaringer om området og bruge allerede kendte stier, vi har brug for vore unge, og vi må ud af den vanskelige vej hvor unge strander i livsforløbet, hvis unge mennesker ikke skal sakke agterud.

God debat, for de unge og vort land.